

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Jeremia gevangengezet

De edelen waren heel boos op Jeremia. Ze zeiden zelfs dat hij wilde overlopen naar de vijand. Ze geloofden Jeremia niet, toen hij zei dat dit echt niet waar was. Ze sloegen hem en gooiden hem in de gevangenis. Maar God was ook daar bij hem. Hij zei tegen Jeremia: Aan Mijn verbond komt nooit een einde. Het volk zal wel weggevoerd worden naar Babel, maar na 70 jaar mogen ze weer terug. Eens zal er voor altijd een Zoon van David regeren. Hij zal zorgen voor recht op aarde. Dat zou de Heer Jezus zijn. Het zou nog heel lang duren, en ook wij moeten er nog op wachten.

Terwijl Jeremia in de gevangenis zat, begon de belegering van Jeruzalem. Nu werd de stad niet verlost zoals bij Hizkia. Sedekia was heel bang, en liet Jeremia bij zich komen, in de hoop op verlossing. Jeremia vertelde hem telkens dat Jeruzalem verwoest zou worden en iedereen naar Babel gebracht zou worden. Ook zei hij dat niemand die in de stad bleef zou blijven leven, maar dat wie zich over zouden geven gespaard zouden worden.

Wat waren de edelen boos op Jeremia. Ze zeiden zelfs dat hij moest sterven, omdat hij steeds al die rampen vertelde. Hij werd in een put gegooid. Daar stond een laag modder in. Hij zonk daar heel langzaam in weg. Maar God redde hem. Ebed Melech, een man die uit Nubië kwam, hoorde wat er met Jeremia was gedaan. Hij ging snel naar de koning, en zei dat dit niet goed was. Waarom zouden ze Jeremia doden? Iedereen zou toch wel omkomen van de honger. De koning luisterde naar hem. Hij mocht Jeremia uit de put halen. Snel haalde hij oude lappen, die Jeremia onder zijn oksels moest doen. Met touwen kon hij toen uit de put getrokken worden. Jeremia was blij en bedroefd. Blij omdat hij gered was, maar bedroefd omdat zijn eigen volk hem wilde doden. Ebed Melech werd door de HEER beloond: hij zou niet omkomen.

Het lijden in de stad werd steeds erger. Nog steeds geloofde Sedekia niet wat Jeremia gezegd had. Hij liet Jeremia steeds bij hem komen, en zei dan: Zeg alles toch eerlijk, maar laat God de stad helpen. Jeremia zei, u gelooft het toch niet. U moet zich overgeven, dan zult u niet sterven en dan zal deze stad niet verbrand worden. Sedekia zei, ik ben zo bang voor de Joden. Jeremia zei, dan zal de stad verwoest worden. U bent banger voor de Joden dan voor God. Luister naar God! Hoe het verder ging lees je de volgende keer.

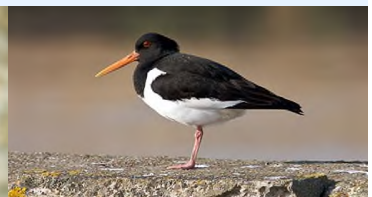
Het was weer vakantietijd. Sam en Anne logeerden bij familie aan de Hollandse zee kust. Elke ochtend gingen ze het strand op. Sam zocht naar schelpdieren, terwijl Anne nog mooiere schelpjes voor haar verzameling wilde vinden. Sam ontdekte al snel dat zich mooie, zwart-blauwe mosselen op de balsaltblokken hadden vastgezet, zodat ze niet met het tij konden wegdrijven. Met alle macht probeerde hij één daarvan open te maken, maar het lukte hem niet. Toch lagen er overal ook open kleppen, en Anna vond ze mooi genoeg om te bewaren. Maar wie of wat had die open gekregen?

Tante Mies had een appeltje voor de dorst meegegeven, en nu zaten ze op een rotsblok rustig naar de zee te kijken. Plotseling klonk de schrille roep van een scholekster: "Piet-a-piet-a-piet!" Met zijn zwart-witte verenpak zag hij er indrukwekkend uit. Terwijl Sam naar hem keek, pakte hij een mossel en drong zijn scherpe snavel tussen de twee kleppen. Binnen de kortste keren had hij ze los en het weekdier, dat daarbinnen veilig dacht te zijn, verorberd!

Thuisgekomen vertelde Sam en Anne wat zij hadden gezien. "Wat een machtige snavel, zeg!", moest Sam toegeven. "En wat zien zij er mooi uit!" was Annes oordeel. "Ja, ze zijn wel knap, in twee opzichten", zei oom Teun. "Maar, weten jullie dat niet alle scholeksters zo te werk gaan? Soms, als hun snavel niet scherp genoeg is om de mosselen open te breken, boren ze een gat in één van de kleppen". Anne keek naar haar mosselkleppen, en ja hoor: ze ontdekte er een paar met boorgaten.

Later op de dag gingen ze naar een restaurantje. Op een bord stond: "Vandaag Mosselen". "Zullen we ze proeven?" vroeg oom Teun. Sam en Anne waren niet enthousiast. "Jullie hoeven ze niet rauw te eten, zoals de vogels! Met frites en een sausje zijn ze best lekker, hoor!" En, na een beetje wennen, vonden ze mosselen best smakelijk. Anne had nog een vraag: "Hoe kunnen mosselen zo vast blijven zitten aan de stenen, met al dat water dat er steeds weer overheen spoelt?" "Dat is iets bijzonders. Ze hebben één enkele voet, maar die is sterk en heeft kleverige draden waarmee ze zich aan een steen kunnen vastklampen. Wonderlijk, hé?"

Chris Tarry

Wist je dat?

Het wiel

Hoe ga jij naar school? Met de fiets, de bus? Of wordt je met de auto gebracht? Als de school dichtbij is ga je denk ik wel lopen. Wanneer ze vakantie hebben, trekken heel wat mensen naar allerlei bestemmingen. Ze vliegen, gaan met de trein, de boot, de auto, of de bus. Dat was vroeger wel anders. In de Bijbel lezen we dat mensen ook toen lange reizen maakten. Denk maar aan Abraham. Hij ging van het tegenwoordige Irak helemaal naar wat nu Israel is. Hij had geen keus hoe: lopen was de enige manier om ergens te komen. Rijken konden reizen op de rug van een ezel, paard, kameel of zelfs in een draagstoel. Er waren wel primitieve sleeën, gemaakt van boomtakken, maar die werden alleen gebruikt om voorwerpen te verplaatsen die te zwaar waren om te dragen.

Het oudste vervoermiddel voor mensen dat we kennen is een boot. Je zult begrijpen dat je daarmee lang niet overal kon komen. Ze waren ook niet zo comfortabel en veilig als nu. Zo'n 3200 jaar v Chr. werd een belangrijke uitvinding gedaan: het wiel, waardoor de hele samenleving veranderde. Archeologen hebben in graven allerlei soorten wagens, karren en strijdagens gevonden, met massieve houten wielen die waren gemaakt van twee of drie rondgemaakte houten planken. Jozef, de achterkleinzoon van Abraham, stuurde wagens naar zijn vader Jakob om hem van Kanaän naar Egypte te brengen. Je zat in zulke wagens echt niet zo lekker als in onze moderne auto's. De wielen hadden geen banden, er waren geen geasfalteerde wegen. Je werd behoorlijk door elkaar geschud. Massieve wielen werden later vervangen door spaakwielen; die waren een stuk lichter en daardoor geschikt voor strijdagens. Hoe lichter het wiel, hoe sneller de wagen. Houten wielen zijn lange tijd gebruikt. Pas in 1800 kwamen er voor het eerst draadspaken in de wielen, en kort daarna luchtbanden. De ontwikkeling ging opeens heel snel. Reizen gaat nu heel snel, je kunt in één dag naar de ander kant van de wereld.

Weet je dat je nog steeds ritjes kunt maken in een wagen getrokken door paarden? In verschillende plaatsen kun je een huifkar tocht maken. Het is erg leuk om het een keer mee te maken.

Internet

Ook deze keer hebben we wat bij de artikelen gevonden. Op schooltv staat een leuk filmpje over mosselen: schooltv.nl/item/mosselen-vastgehecht-met-een-baard. Wikikids heeft een artikelje over de mossel: wikikids.nl/Mossel. Vogelvisie.nl/soort/scholekster.php laat het geluid van de scholekster horen.

Hier zie je hoe de scholekster mosselen eet: youtube.com/watch?app=desktop&v=TWi4wVCjfFw

Op Wikikids staat een artikelje over het wiel: wikikids.nl/Wiel

Woordzoeker Sam en Anne

M	O	S	S	E	L	E	N	W	B
L	K	L	T	U	O	Z	B	E	A
E	L	IJ	M	Z	E	A	S	E	S
K	E	M	O	E	A	E	T	K	A
K	P	E	D	R	S	D	E	D	L
E	P	R	D	R	N	E	N	I	T
R	E	I	E	A	A	L	E	E	B
W	N	G	R	A	V	D	N	R	L
I	N	T	D	N	E	T	E	E	O
T	S	C	H	E	L	P	E	N	K

Zoek de woorden op en streep ze in de woordzoeker door. De letters die over blijven vormen de provincie die bekend staat om zijn mosselen. Succes!

Baard	Kleppen	Schelpen	Strand	Zee
Basaltblok	Lekker	Slijmerig	Weekdieren	Zout
Draden	Modder	Snavel	Wit	
Eten	Mosselen	Stenen	Zand	